

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen e lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.
Az évnegyedre 3 fl. o. é. Hirdetési ár: egyhatszor szótól először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegző. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál készíttetik.
A nyomatott cikkek sora után 25 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez csimzandók.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás

K. KÖZLÖNY

oct.—dec. folyamára.

Lapunk előfizetési ára:

Égészévre	12 forint.
Félévre	6 "
Évnegyedre	3 "

Az előfizetési pénzek kiadónk Stein János középutcai könyvkereskedésébe bérmentve küldendők, hol a lapok pontos szétosztásáról gondoskodva van.

Közlöny, oct. 7.

Talán nem adok okot törvényszék elébe idéztetésre, ha a román nemzet beczikkelyezését tárgyzó törvényjavaslatra, mielőtt véglegesen szentesítették, még egy pár ártatlan megjegyzést koczkatatok, nem azért, hogy annak főcélja ellen egyetlen szót is emelni akarnék, mert ha egyszer törvényé vált, én hűségese tisztelője leszek; hanem csak is azért, hogy jöjjünk tisztába minden irányban az érintett törvényjavaslat gyakorlati értelme felett, mert a javaslat csekély belátásom szerint homályos, és én félek a törvénytől.

Az első kir. előterjesztés alapja és iránya felett semmi kétség sem foroghatott fenn, az elvileg a kivételt nem ismerő jogegyenlőség korszerű eszméjére volt fektetve, s ha mégis a román nemzetről s vallásairól részletesen emlékezett, ezzel nem volt s nem lehetett egyéb célja, mint a román nemzetnek egy inkább csak nemes ambiciót, mint helyesen indokolható alapokra állított óhaját teljesíteni, egy oly óhaját, melynek ha elégtételt, sem a jogegyenlőség elve, sem más nemzetek nemzetiségi s vallási joga nem sértenék.

Az országgyűlés határozatából keletkezett törvényjavaslat, miként kegyed becses lapjának 109-dik számában is felfejtett, a jogegyenlőség elvétől eltérve kiváltságos rendi alapra lett fektetve, négy nemzetet és hat vallást ruházván fel bizonyos vagy helyesebben szólva egy rakás csak gyanítható, de nem bizonyos jogokkal; a többi e nemzetek és vallások körén kívül eső nemzeteket és vallásokat pedig a legnagyobb bizonytalanságban hagyván jövőjük felett, úgy annyira, hogy méltán lehetett kételkedni az iránt, vajon elfogadja-e a kormány e javaslatot, s azzal hajlandó lesz-e az általa proclamált jogegyenlőség elvétől elállani?

E kétség eloszlatott a szeptember 27-kén kelt kegyelmes leirat mellett leküldött s legfelsőbb megerősítésre minősített törvényjavaslatlalt, de nem oszlattatott el általa egyenbány nemzet jövő sorsának bizonytalansága; sőt a nyelv feletti törv. javaslatból a négy nemzetet és hat valláson kívül létező nemzetek és vallások azon meggyőződésre tehetnek szert, hogy jövőjük ezután sokkal bizonytalanabb, s ők maguk a gyakorlati élet terén annál fájdalmasabb gunyak s mellőzéseknek lehetnek kitéve, minél inkább lehet ezután e gúnyt s mellőzést velük éreztetni.

És ne higgye senki, hogy midőn e bizonytalan sorsra utalásról van szó, csak az örmény, s miként már szokássá vált utána mindjárt idézni, a zsidó és cigány nemzetet kell érteni; az örménynek még legkevesebb oka van aggódni, vannak még Erdélyben nem kevés számmal németek, vannak görögök s kevesebb számmal más nemzetbeliek is; vagy ha miként ezt némelyek tenni szokták, valaki

par excellence magáról azt mondja, hogy „magyar, székely, szász vagy román vagyok, az akarok lenni“, elég arra, hogy valósággal annak is tartassék, s annak jogaiba via facti beléphegyen? Jó lenne ezt a törvényben kimondani; az igaz, hogy ezáltal renegattá válnék az illető, de legalább megszűnnék méltatlanságok tárgya lenni, mert tudnék esetre hivatkozni, midőn egy valakiről, ki románnak született, csak azért, mert római katolikusként kereszteltetett, s ugyanez történt már szászszal is, nemzetisége a nemzetbeliek által megtagadott.

De áttérve aggodalmaimra, bátor vagyok a következők felvilágosítását kérni:

1) Miután a 2-dik pont szerint „a görög katolika és görög keleti szentegyházak éppen azon önálló jogállással és ön rendelkezési szabadsággal bírnak, melylyel az ország törvényszerűleg elismert s államjogilag felvett szentegyházak u. m. a római katolika, a helvét és agostai evangélikai és unitaria szentegyházak, a teljes vallás és lelkiismeret szabadságát biztosító hazai törvények alapján bírnak“: vajlon a többi itt elő nem sorolt szentegyházak törvényszerűleg s államjogilag el vannak-e ismerve? fel vannak-e véve? s ha nem, mivel bírnak több jogot az elismert, és mivel kevesebbet az el nem ismert szentegyházak?

2) Miután ugyanazon pont 2-dik szakaszában az előbb idézett hat szentegyház feljogosított arra, hogy egyházi ügyeit canonjai és egyházi szabványai értelmében szüntegy, mint iskolai ügyeit, kegyes alapítványait, pénzalapjait és intézetét bármely más szentegyház minden befolyásától függetlenül önállólag rendezze, kezelje és igazgassa: vajlon e jogokkal a többi e pontban nem érintett szentegyházak élhetnek-e vagy nem?

E kérdésteltre annál inkább felhíva érezhetik magukat az utóbb említett szentegyházak, mert a 3-dik pont 2-dik szakaszában az egyház összes lakóinak vallás különbség nélkül csak a szabad vallásgyakorlat biztosított.

3) A törvényjavaslat 3-dik pontjában a törvényszerűleg elismert négy nemzetről az mondatik, hogy „egymás irányában teljesen egyenjogúak, s mint olyanok az erdélyi hazai alkotmány értelmében egyenlő politikai jogokkal bírnak“; legyen szabad kérdeni: practice mik ezen jogok? s hát a többi e törvényjavaslatból itélve el nem ismert nemzetek irányában, s ezek amazok irányában minő, vagy tisztábban szólva, bírnak-e valami politikai jogokkal? Végre

4) miután minden egy egyházi, mint politikai jogok csak a négy nemzet és hat vallás számára biztosítottak a törvényjavaslatban, legyen szabad még azon kérdést koczkatatni, mi lenne gyakorlati értelme a 3-dik pont 2-dik szakasza azon biztosításának? „hogy az ország összes lakói polgári és politikai jogegyenlősége nemzetiség- és valláskülönbség nélkül a szóban forgó törvény által meg nem szorítottatik“ azaz, hol huzatik azon vonal, mely a négy nemzet és hat vallás kiváltságait a lakosok számára biztosított jogegyenlőségből kifolyó jogoktól elválasztja? mikből állanak azon kiváltságok malsztajai, s mik azon jogok, melyek egy egész birodalom boldogíthatására kilátást nyújtott, de sorvadásnak indult jogegyenlőség tárházából nyújthatatnak, illetőleg meg nem szorítottak nyilvánítottak azok számára, kik nem lehetnek szerencsések a választott nemzetek valamelyikéhez tartozni?

Mi tehát a különbség, meg kellene érthetőleg határozni, hiszen a törvénynek első kelése a tisztaság.

Meglehet, hogy csak az én egyéni gyarló tehetségem nem bírja e kérdéseket megfekte-

ni, s talán minden más azok felett tisztában van. Ha így lenne is, nem szégyenlem tisztelt szerkesztőt ur s a világ előtt e gyöngeséget bevallani, mert inkább akarok most egyszer s előre pirulni, mintsem hogy akkor, midőn a 3-dik pontnak 2-dik szakaszában mindennek biztosított, de nem körvonalozt polgári és politikai jogegyenlőségben részesedni akarnék, majd itt, majd amott a batar pásztor azt káltsa reám: „hátrább az agarakkal.“

Egy, ki magát magyarnak tartja, de más nemzet fiának született.

Közlöny, october 8.

(D) Az európai szabadelvű körökben, a meny nyire már Miksa főhercegnek a mexikói küldöttekhez mondott beszéde elterjedt, minde-ütt élénk figyelmet gerjesztett.

A beszédben, melyet alább közlünk, két elv van kimondva, a mely mindkettő modern és eltér az isten kegyelméből való uralkodás rendszerétől, s másrésről az integritás és függetlenség elvét mondja ki, a mely elv mellett foly Lengyelország vére, s a mely elv mellett tür és vár sok más nemzet, mely az időben növe meggyőződésektől és tapasztalatok eredményétől várja azt, a mit a lengyel a vérmezőn keres, miután a hosszas és sikertelen várakozásba már kifáradott.

A főherceget Mexikó előkelői s kiválólag a főváros küldöttségé kinalta meg a császári koronával; e trónnak hatalmas biztosítója Napoleon akarja, ki diadalmas seregével áll ottan s hatalmában áll Mexikónak oly közvéleményt dicálni, a minőt a császár céljai és európai érdekei hoznak magukkal.

Hogy mire számít a császár, midőn Mexikó koronájával éppen egy osztrák főherceget kíván megfektetni, azt mi nem tudhatjuk, legfeljebb ha analógiákat készít elő oly jövőre, midőn tán vagy egy meghódított korona, vagy megürített trón juthatna vagy egy napoleoniának is.

Ez nem éppen alaptalan feltevésünk. A francia császár messze szokott számítani. A görög trón megürülésével diadalmaskodni enged az angol királyi házat; a mexikói trónnal diadalt enged a Habsburg-lotharingeni császári háznak; Olaszország királyát elnézte, sőt segíté rendre a megürített trónok elfoglalására. Ki szólhat tehát ellene, ha tán nem sokára egy trónra alkalmas ország függetlenségét a francia politika, vagy fegyver viszávivhatja; ki szólhat ellene, ha az így nyílt trónra a nép közvéleménye egy napoleontól bavid meg?

A császár ily nemű céljaira jelentékeny támaszul szolgál az austriai ház egyik legkitünőbb tagjának nyilatkozata, melyben a népszavazat s benne a népföltség elvét elismeri. E nyilatkozat elve nagyrészen igazolja az Olaszországban történeteket és történeteket; e nyilatkozat jogérvényesnek vallván a népszavazatot, Victor Emanuel trónjának egy egészen új erkölcsi támaszt szolgáltat és oly részről, a hol királysága alapját ekkorig soha el nem ismerték.

Mert ha Miksa főherceg ő fensége magára nézve elég illetékesnek tartja azt, hogy a mexikói nép szavazata által diszittessék a császári koronával, úgy az olasz király királyi méltósága is a népszavazaton alapulván, hasonló igényeket, hasonló biztóságot és megnyugvást adhat.

És ha tán a jövő tavasszal egy nagy francia expedicio nyújt segélyt a lengyelek kétségbeesett vállalatának, s ha a kozákok, mint Mexikóban Juarez csapatjai, kinyomtatnak az ország központjából, s ha a francia segítő fegyverek ott léte s erkölcsi s minden-

féle befolyása mellett Lengyelország kikáltván függetlenségét, például Napoleon hereceget választja királyának: melyik nagy hatalom szólhat ellene, ki beszélhet a Romanov háznak Lengyelország iránti legitim jogáról?

Anglia nem, mert Görögországnak az ő befolyása adott királyt s ő volt az első, a ki elismeré, hogy a népek joga van változtatni uralkodóját; Austria nem, mert uralkodói háza hasonló népszavazat alapján ad Mexikónak uralkodót.

És ki szólhat Lengyelország leendő, valamint Olaszország létező függetlensége és integritása ellen, midőn Anglia már egy Olasz, mint Görögország függetlenségét elismerte, s ősi integritását még a joniai szigetek visszaengedése árrán is visszaállítani kész vala; ki szólhat a függetlenségre s integritásra törő országok joga ellen, midőn az osztrák császári ház oly kitünő tagja, és pedig császári testvérenek beleegyezése reményében csak egy vállalkozik a mexikói trónra, ha biztosítva látja a nép akarata mellett amaz ország függetlenségét és integritását.

Minden szabadelvű ember örömmel olvasta a főherceg nyilatkozatát; a világesszméknek nagy forduló pontját látja azon mozzanatban, midőn a legössibb dinasták meghajolnak a népföltség elve mellett.

Ha e percekben az uralkodott ő dinasták szent szövetségére; ha e század második évtizedének azon congressusaira gondolunk, midőn országok osztattak fel a népek kiballgatása nélkül: akkor csak örvendünk lehet korunk hasonló mozzanatain, mert habár a népföltség elvét ma még itt-ott az önkény kizsákmányolhatja, de a világnak mégis nyeresége van abban, hogy egy nagy elv elismertetett.

Ezen eszmék merültek fel lelkünkben, midőn Miksa főherceg ő fenségének a mexikói küldöttséghez intézett válaszát olvastuk, s bármily rideg és csüggesztő ma nemzetünk jelene, az idő irányában látjuk mind biztosabb jövőnk, s a nemzeti akarat nagyságát.

Hogy olvasóink kényők szerint fűzhessék tovább azon eszméket, melyeket mi egy gyorsan papírra tett cikkben csak vázlatilag érintettünk, itt közöljük a főherceg beszédét, a mint következik.

„Uraim!

Mélyen megindítanak azon kívánságok, miket a honoratiorok gyűlése Mexikóban július 10-én tartott ülésében kinyilatkoztatott, és miket nekem kifejezni önök lettek megbízatva.

Háznakra nézve csak hízegő lehet, hogy a monarchia szó említésénél bontársaik szeméi azonnal öfűdik Károly nemzetisége felé fordultak.

Ha felette nemes is a feladat, Mexikó függetlenségét és jobblétét tartós és szabad intézvények paizsa alatt biztosítani, még is kénytelen vagyok teljes egyetértésben ő Felsége, a francziák császárával, kinek diesteli kezdeményezése teszi lehetségessé szép honunk újjászületését, elismerni, miszerint a monarchia törvényes és szilárdalapon helyre nem állítható, ha az egész nemzet akaratainak szabad kinyilatkozása által nem erősíti meg a főváros óhaját. En mostanság kénytelen vagyok a felajánlott trón elfoglalását az ország összesége közválasztásának eredményétől függővé tenni.

Más részről a fejedelmi szent kötelességek értelme parancsolja, követelnem az újonnan felállítandó császárságnak azon biztosítékokat, m'k elkerülhetlenek az, annak integritását és függetlenségét fenyegető részek ellen.

Ha a szilárd alapu jövőnek biztosítékai el lesznek érve, és ha akkor is a nemes mexikói nép közös választása felém fordul, akkor kész leszek támogatva családunk felséges főnökének helybenhagyása által, és bizva a mindenható védelmében, a korona elfogadására.

Az esetre, ha az isteni gondviselés a magasztos polgárosodási missióra, mely a koronával össze van forrva, meghívja, ki kell

idő, annyira bizonyosnak tartja Londonban menetelét.

Mieroslawski jelenleg Párisban van. Czar-toriski helyett Lubomirski hercegről beszél, hogy a lengyel nemzeti kormány teljhatalmu ügyvivővé lett.

Napoleon császárt, a „Frank. Journ.” szerint, néhány nap előtt Biaritzban oly erős vesegőre fogta el, hogy egy óra hosszan eszméletlenül feküdt. A császárné az udvar rendkívül meg volt rémülve. Most már egészen jól van.

A német szövetségi reformtörvényekről a „Journ. de Deb.” egy igen éles és sok tekintetben túlzott bírálat közöl, a melyből kiemeltük a következőket: „Az ausztriai császár, a ki három év óta bücsőségének annyi tanújeleit adta, azt állítja, hogy új reformterve által Németország hatályát erősítette. Nem hogy, ezt tette volna, hanem még zibbasztotta. Megakarja szilárdítani a fejedelmek és népek közötti egységet. E helyet meg hasonlított idéz elő köztűt. A porosz király, a kinek becsületessége példabeszéddé vált, inkább önmaga lenné a koronáját, mintsem birodalmának területét, szövetségi társai egyetlen egyikének megrablása által nagyobbítaná; s mégis, a mit ő feltalált, Németország valahány dynastiájának bukására vezet. Így Ausztria javaslatára anarchiát, Poroszországot forradalmat rejt méhében. A parlamentbe való közvetlen választás által lényegesen különbözik Poroszország terve Auszriától; ez az, a miben Poroszország, Németországgal szemben, sokkal előbbre halladottak nyilvánítja magát Auszriánál. Valóban előbbre is haladt a kalandos és következtelen politikában. A szövetségi hatalom szervezése, úgy a mint azt Ausztria álmódja, tulterhelve lehet nehézségekkel; lehet hogy, mielőtt kísérlet történik a szavak-

ról tettekre menni át, igazolhatlan akadályok forrásává lesz; de legalább nem oly összeférhetlen a Németországon uralkodó szövetségi elvekkel; teljességgel nem fenyegeti szükségképpen kikerülhetlen megsemmisüléssel az egyes államok függetlenségét. Ugyan mit tehetnének egy közvetlenül választott parlament mellett az egyes államok külparlamentjei? A központi parlament ezt fogná mondani: Ti a népnek csak egy töredékét képviselitek; mi Németország követi, nélkülözhetetlen kivületek választva, mi az egész nemzetet képviseljük! Van Németországban egy nagy párt, mely kerülő utak nélkül türekszik Németország tökéletes egységére. Ennek a pártnak lehetnek okatlan szándékai; de ez a párt az egyedüli, a mely következtetésen jár el törvényeiben, a midőn oly központi képviselőket követel Németországnak, a mely az 1815-i szövetség alapjait szolgáló elvekkel egészen ellenkezők lenné felállítva. Bárki mit mondjon, annyi igaz, hogy Ausztria, Poroszország s a szövetségi fejedelmek különböző reformterveikkel mind ennek a pártnak javára dolgoznak. Ez igen fontos jelenség, megérdemli, hogy senki előtt se maradjon ismeretlenül.”

Ugyanazon lapban Girardin M. ur egy cikket ír a lengyel kérdés jelen diplomatiái állásáról, a melyben többek közt ezeket mondja: „A helyett, hogy Oroszország az egész világot okozná a lengyel felkelésért, tulajdonítsa azt inkább egyedül magának. Csaknem száz éve már, hogy Oroszország Lengyelországot bírja. Mit tett e birtokával? Miképp szilárdította meg? Minő erkölcsi erőt fejtett ki, hogy az anyagi erő alkalmazását utólagosan enyhítse? Minden nemzet történelmében vannak hódított és megrabolt tartományok; de a rablást erkölcsi erő ügyes alkalmazása

által lehet igazolni és megszilárdítani. Oroszország az ő lengyelbirtokának semmi tekintélyt nem igényezett szerezni. Ugy hagyta az ottani dolgok állását, a mint volt a felosztás utáni napon. Fegyverrel szerezte, fegyverrel uralkodott felette s ma még csodálkozik, hogy háborúra talál! s azt kívánja, hogy Európa vetkezzen le minden szánalmat, minden részvételt! Azt kívánja, hogy Európa segítsen neki engedelmes jobbágyokká változtatni azokat, a kikből ő maga is csak harezfeleket tudott képezni.”

Olaszország. Róma, oct. 2. Az „Osserv. Rom.” jelenti, hogy s rendőrség Monserato utczában a „Roma o morte” című mazzinista lap titkos nyomdáját felfedezte. Egyszeresim fordadalmi iratokat s a nevezett lapra előfizetési jegyeket is találtak.

Orosz- és Lengyelország. A lapok ismét közölnek tudósításokat a felkelők újabb csatáiról. September 30-án Chmielinskinek, Zarembo és Otto csapatjaival egyesítve, igen véses csatája volt. A lengyelek 30 halottat vesztek, köztük az egyik csapatvezért Ottót. Az oroszok vesztesége sokkal nagyobb. Sept. 24-én Nowy-Staw mellett Kozlowski egy két század gyalogságból és 50 kozákból álló orosz csapatot megvert és Niemce faluig kergetett; itt azonban az oroszok új erősítést kapván, Kozlowski kénytelen volt visszahátrálni.

A „N. Pr. Ztg.” írja, hogy sept. 18-kán reggel a Wycentaban államaszó oroszokat egy felkelőcsapat megtámadta s porosz földre szorította. A felkelők utánok nyomultak s a c-ata poroszföldön is folyt. Csak porosz katonaság megjelenése vetett véget a bareznak, mire a felkelők visszahátráltak orosz területre. Wycentát (a határszelen fekvő nagy orosz telep vámhivatalokkal) felégették. A sebe-

sült oroszokat Gehsen poroszországi városba szállították, a hová menekült sok orosz hivatnak és katonacsald is Wycentából.

A „Bresl. Ztg.” szerint a varsói élmezési bizottság figyelemztetést kapott, hogy a lengyel királyságba 50,000 orosz katona vonul be s az egész télen át ott marad. Minden kis város őrséget kap.

Görögország. Korfu, oct. 5. A joniai parlament, mai ülésében, hálásan elfogadta a Görögországgal való egyesülést.

Ujabbak. Berlin, oct. 7. Egy pétérvári magán levél oct. 5-ről jelenti, hogy Pepoli marquis az orosz kormányval kereskedelmi szerződésre lépett, a mely Olaszországot a legkedvezményezettebb nemzetek színvonalára helyezi. Név szerint meg van engedve olasz állampapírok, valamint a kormány által biztosított kamatu magán részvények adása, bevése és jegyzése az orosz börzéken.

— A „Kreuz Ztg.” szerint porosz király ő felségének a hadügyminiszterhez intézett rendelete azt tartja, hogy a következő országgyűlési választások alkalmával a katonatisztek és közembereket ne hajtás katonasági uton a választásban való részvételre.

NYILT POSTA. Merzsók J. urnak Gyömbőrn. A lapokat october 1-től kezdve pontosan küldjük. A líba nem rajtnak feneklik. Kiadó hivatal.

Bécsi börze October 9-kén: Nemzeti kölcsön 82.5. 5% Metalliques 76.10. Bank-részvény 795.—. Hitel részvény 188.40. Váltó Londonra 111.50. Ezüst 111.40. Arany 5.34.

1860-diki Állam kölcsön 98.67.

October 7-kén: Urbéri kárpótási kötvény: Magyarországi 76.—. Erdélyi 74.—.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

HIVATALOS.

3216.—1863.

Hirdetmény.

Nemes Kolozs megye ideiglenes törvényszéke ezenel köz tudomásra juttatja, hogy, miután a báró Bánffy Zsigmondtól exequált Bánffyhyunadi és ahoz tartozó rész-jóságok vásárlója ifjabb Tauffer József, az árverelési feltételek IV-ik pontjának eleget nem tett, Korbuly Bogdán és több jelzalogos hitelezők kérésére 2000 pft és 19687 frt 50 kr. töke s járuléka, a jelenleg 20 frt 90 kr. mérsékelt, és az ezantani perköltségek felvétele végett, a b. Bánffy Zsigmondtól exequált Bánffyhyunadi és ahoz tartozó Sárvásári, Malomszegi, Nagysebesi, Jegeristyei és Nyiresi ifj. Tauffer József által 173000 frtért megvásárolt részjóságoknak vásárló ifj. Tauffer József kárára és veszélyére a már jóvá hagyott feltételek alatt becsáron alól is leendő árverelése elrendeltetvén, határnapul 1863 ik év december 17-ke délelőtt 9 órákor Kolozsvárt a Megyeháznál tüzetett ki, melyre vásárolni szándékozók oly hozzáadással hivatnak meg, hogy a jóságok összeírásáról és megbecsléséről készült okmányokat, szintugy az árverelési feltételeket a hivatalos órákban a törvényszék levéltárában megtekinthetik és lemasoltathatják.

Mindazok, kiknek az eladandó jóságok iránt bármily jogczimú igényök, vagy azokon betáblázás által nyert zálogjogos követelésük van, habár ezen árverelés felől külön nem is értesítettek volna, felszólíttatnak, hogy eziránti igényüket az eladásig oly bizonyosan jelentsék be, mivel ebbeli elmulasztásuk következményeit csak is önmagoknak tulajdoníthatnák.

Nms Kolozs megye id. törvényszékének 1863-ik év szeptember hó 15 én tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

(220)

Egy kiképzett gazdatiszt, a ki a gazdaszatat oskolailag végezte, s több jeles uradalmakban hivataloskodott, magát ajánlja gazdaszat vezetésére. Értekezhetni róla Nagy János gazdasági egyesületi titkár urnál.

(219)

Haszonbérbe adandó jóság.

(1—3)

A kolozsvári ev. ref. főtanodának néhai Berzenczey Antal hagyatéki tőmegéből megvásárolt gyerő-vásárhelyi jósága, pányiki, inaktelki és gesztrágyi tartozékaival, folyó 1863-ik évi november 2-tól hat egymásután következő évre haszonbérbe adandó. All a haszonbérbe adandó jóság: Gyerő-Vásárhelyt csinos urlak, gazdatisztai és eselédház, gabonás, istálló, disznó ol, csür sat. gazdasági épületekből, az országot melletti Fránczi-féle vendéglőből, 12 curialis zsellértelekből, 357 hold szántó, kaszáló és legelőből, korcsomajogból; Inaktelkén 30 hold szántó és kaszálóból; Pányikon 143 hold legelőnek használt kaszálóból és erdőből; Gesztrágyon 54 1/2 hold legelőből. Bővebb értesítést ad ev. ref. tanár Ocsvai Ferencz Kolozsvárt b. farkasutca 56 sz. alatt.

(203)

Főnyeremény 200,000 frt.

Most csak 1 frt 50 kr-jával oszt. ért.

1/4, 3 frtért 1/2, és 6 forintért 1/3 sorsjegye kapható: a November 25-én és 26-án húzandó az idevaló kormánytól felügyelt s biztosított nagy és

új állam-nyervény Sorsjátéknak,

mely 14,800 nyervénnyel: 200,000, 100,000, 50,000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 10,000, 6000, 5000, 4000, 3000, 2000, 117-er 1000, 111-er 300 és 6333-er 100 nyerrészletet tartalmaz, és az alól-irt által helyt fizetődik, vagy bárhová elküldetik.

Az egész egy millió 367,300 frt betételi öszveg,

e szerint a résztvevőknek esik.

A terv szerinti szabadjegyek a húzás után azonnal fizetendők. Mivel a betevőkre nézve ily kedvező s előnyös feltételek mellett, a résztvét ezen sorsjegyek iránt kétségen kívül jelentékeny leend, kértetnek a megrendeléseket, mentől korábban s egyenesen az eladással megbízott főpénzszedő

A. GRÜNBAUMHOZ

a Ménusi Frankfurtba 11 számú Cipőutczába küldeni.

Hivatalos terv. és lajstrom a résztvevőknek díj nélkül küldetik.

A megrendeléseket kéretnek németül intézni.

Ezen sorsjegyeket nem kell az ugynevezett igérvényekkel, részvényjegyekkel fölcserélni.

(2—8)

Havanként egy húzással.

Most csak 1 frt 50 kr-jával oszt. ért.

1/4, 3 frtért 1/2, és 6 forintért 1/3 sorsjegye kapható: a November 25-én és 26-án húzandó az idevaló kormánytól felügyelt s biztosított nagy és

új állam-nyervény Sorsjátéknak,

mely 14,800 nyervénnyel: 200,000, 100,000, 50,000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 10,000, 6000, 5000, 4000, 3000, 2000, 117-er 1000, 111-er 300 és 6333-er 100 nyerrészletet tartalmaz, és az alól-irt által helyt fizetődik, vagy bárhová elküldetik.

Az egész egy millió 367,300 frt betételi öszveg,

e szerint a résztvevőknek esik.

A terv szerinti szabadjegyek a húzás után azonnal fizetendők. Mivel a betevőkre nézve ily kedvező s előnyös feltételek mellett, a résztvét ezen sorsjegyek iránt kétségen kívül jelentékeny leend, kértetnek a megrendeléseket, mentől korábban s egyenesen az eladással megbízott főpénzszedő

A. GRÜNBAUMHOZ

a Ménusi Frankfurtba 11 számú Cipőutczába küldeni.

Hivatalos terv. és lajstrom a résztvevőknek díj nélkül küldetik.

A megrendeléseket kéretnek németül intézni.

Ezen sorsjegyeket nem kell az ugynevezett igérvényekkel, részvényjegyekkel fölcserélni.

(218)

LEGUJABB, viszont több nyereménnyel összekötött

Nagy Pénzsorsjáték

melynél fogva 2 millió 450,000 pénzértékű jegyek nyerhetők.

Hamburg sz. kir. várossa kormányától biztosítólal engedélyezve.

Egy eredeti sorsjegy ára 8 frt oszt. ért.

„ fél „ „ „ 4 „ „ „

két negyed „ „ „ 4 „ „ „

4 nyolcad „ „ „ 4 „ „ „

A 18,800 nyeremények közt a főnyertes jegyek 200,000 100,000, 100,000, 50,000, 30,000, 20,000, 15,000, 7-er: 10,000, 2-szer: 8000, 2-er: 6000, 4-er: 5000, 8-er: 4000, 30-er: 3000, 50-er: 2000, 5-ör: 1500: 5-ör: 1200, 105-ör: 1000, 105-ör: 500, 5-ör: 300, 105-ör: 200 sat. nyerértékűek.

A húzás october 21-kén kezdődik.

Ezen igen kedvelt eredeti sorsjegyek utáni tudakozódás következtében, mely a kormánytól nemcsak pártfogolva, hanem húzása annak felügyelete alatt történvén, szükséges volt nemcsak a sorsjegyek számát, hanem a nyereményeket is jelentékenyül szaporítani. — Az alólirt szélesen kiterjedő, s ösmeretes, kedvelt

„Isten áldása Cohnna!”

nevű üzlet osztálya alatt a mult évben 2 ízben, még pedig julius 25-én a legnagyobb sorsjegy 18-szor, ezen évben pedig a legnagyobb nyereménnyel 4-szer nyertek

Külföldi megbízások a díjaknak bármely papírnemben vagy szabadjegyekben és értékbni béküldése mellett, és titokba tartva kezeltetvén, az eredmény után a húzási lajstrom s a nyeremények alólirt által hivatalosan pontosan elküldetnek.

Laz. Sams. Cohn, hamburgi bankár.

(221)

Haszonbérbe adandó, vagy eladó jóság.

(1—3)

Kővárvidéken Koltzér helységében 2 órajárás N. Bányához, a Szamos partján többnyire 1 ső osztályu 66 hold szántó és szénafüöl álló birtok, jó kiterjedésű belsővel, lakbázsal, és gazdasági épületekkel, 2 zsellérrel, korcsmai joggal, az 1864 ik év Szent-György napjától kezdve 6 évre haszonbérbe kiadó; vagy ha ki meg akarja venni örök áron is eladó. Értekezhetni Gyerő-Vásárhelyt a tulajdonos BIRÓ LÁSZLÓVAL.

(216)

Eladó széna és sarju.

(2 2)

Tordamegyében Czikud helysége hatáán, az ottani tón levő malom mellett van 30 szekér széna és ugyan annyi sarjú eladó. Értekezhetni felette ott helyben.

(217)

Hirdetés.

(2-2)

A M. N. Zsombori t. birtokos urak felszólíttatnak, az irt helységben végrebajtandó tagosítás költségei fedezése és mérnökkel szerződés tárgyában tanácskozássá végett, f. év december 4-én alólirt szállásán (Széchenyi tér Berde-ház) d. e. 10 órákor megjelenni.

ZSOMBORI ELEK.

(213)

Lakváltoztatás.

(3—4)

Alólirt tisztelettel jelenti a t. cz. gazdaközönségnek, hogy lakását áttette a tordai úton a nagy kaszárma átellenében levő 398 számú házhoz, a hová kéri a megrendeléseket és javítandókat küldeni.

Kolozsvárt, october 1863.

BARIS JÓZSEF, gépész.